

[Rilshøj]

i denne sag forsøger at indsnævre de danske borgeres retsgaranti, således at Danmark ender med at blive det land i EF, som har den dårligste retsgaranti i forholdet mellem borgerne og den udøvende magt.

Svar (10/11 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det fremgår af spørgsmålets begrundelse, at der med spørgsmålet sigtes til de retssager, som henholdsvis Greenpeace og Dansk Ornitologisk Forening har anlagt mod Trafikministeriet med påstand om, at ministeriet tilpligtes at anerkende, at loven om Øresundsforbindelsen er vedtaget i strid med to rådsdirektiver, og at en eventuel gennemførelse af den faste forbindelse derfor ikke kan ske som fastsat i loven.

Som jeg anførte i besvarelsen af spørgsmål nr. S 40 fra samme spørger, har kammeradvokaten på det offentliges vegne under disse sager bl.a. gjort gældende, at de to foreninger ikke har den fornødne retlige interesse til at kunne optræde som parter i sagen.

Dette spørgsmål er af principiel karakter, idet der ikke foreligger nogen dom, som tager stilling til, om de to foreninger eller andre foreninger, der i lovgivningen er tillagt adgang til at indgive administrativ klage, har søgsmålsret ved domstolene vedrørende foreneligheden af love på det pågældende område med EF-reglerne. Regeringen finder det rigtigt, at det overlades til domstolene at tage stilling til dette principielle spørgsmål.

Jeg vil gerne tilføje, at der af kammeradvokaten for det sagsøgte ministerium er anført en række yderligere anbringender til støtte for, at en sag ikke kan anlægges på nuværende tidspunkt og mod selve anlægsloven. Der er bl.a. henvist til, at den faste forbindelses udformning og linjeføring ikke er endeligt godkendt.

Spm. nr. S 148

Til *miljøministeren* (3/11 93) af:

Rønholt (KF):

»Er det i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 23, når Sønderjyllands Amt lader udarbejde foldere med anvisning af stier, der går gennem private skove og tillige er afmærket i terrænet med skilte, uden at orientere eller indhente lodsejerens tilladelse?«

Begrundelse

På de sønderjyske biblioteker og turistkontorer har Sønderjyllands Amt fremlagt foldere, der angiver afmærkede vandreture, der bl.a. passerer privatejede skove, uden at lodsejerne er blevet orienteret.

På en del af strækningen er ruten placeret på en ikkeeksisterende skovvej og passerer et jorddige, der markerer kommuneskellet mellem Haderslev og Vojens Kommuner (tillige ejerlavsskel), hvilket må formodes at kræve dispensation fra naturbeskyttelsesloven.

Svar (11/11 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I naturbeskyttelseslovens kapitel 4 er der givet nærmere regler for offentlighedens færdsel i naturen, herunder på private veje og stier i det åbne land og i skove.

Disse regler forhindrer ikke, at der i foldermateriale og lignende angives ruteforløb, hvortil der er adgang efter naturbeskyttelsesloven.

Reglerne giver derimod ikke – uden lodsejerens tilladelse – ret til ruteafmærkninger i terrænet i form af skilte på privat grund.

Efter lovgivningen om offentlige veje kan vejbestyrelsen eller kommunalbestyrelsen langs en offentlig vej imidlertid foretage forskellige former for skiltning.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at »på en del af strækningen er ruten (som Sønderjyllands Amtskommune har afmærket i en folder) placeret på en ikkeeksisterende skovvej og passerer et jorddige«.

Sønderjyllands Amtskommune har i anledning af spørgsmålet oplyst, at amtet efter beskrivelsen går ud fra, at den strækning, der henvises til, er et faktisk eksisterende vejforløb (selv om en del af strækningen ikke fremgår af baggrundssignaturen på kortet), hvor en offentlig vej i Vojens Kommune går over i en skovvej ejet af Haderslev Kommune.

Der er ikke i forbindelse med etableringen af vandreruten sket indgreb i jorddiget, hvorfor der ikke er tale om forhold, der kræver dispensation efter naturbeskyttelsesloven.«